

EUROPEAN UNION LAW. INTERNATIONAL LAW AND COMPARATIVE LAW

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-040-7-59>

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Войтюк Д. В.

студентка

Інституту управління та права

*Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Київ, Україна*

Європейський Союз надає підтримку Україні для забезпечення стабільного, заможного та демократичного майбутнього для всіх своїх громадян. У своїй підтримці ЄС непохитно дотримується принципів територіальної цілісності та суверенітету України та вважає повне виконання Мінських угод основою стабільного політичного розв'язання конфлікту на сході країни. Від весни 2014 року ЄС збільшив свою підтримку економічним та політичним реформам, які наразі тривають в Україні.

Україна є пріоритетним партнером Європейського Союзу. Відносини між ЄС та Україною розвиваються також у контексті Східного партнерства. Між 2007 та 2011 роками відбулися переговори щодо Угоди про асоціацію, що включає в себе глибоку та всеосяжну зону вільної торгівлі між Європейським Союзом та Україною. Угоду було підписано в два етапи: 21 березня та 27 червня 2014 року, яка стала головним інструментом для зближення ЄС та України. Разом з цим вона сприяє розвитку глибших політичних відносин, міцніших економічних зв'язків та повазі до спільних цінностей [3, с. 84].

З 1 січня 2016 року розпочалося тимчасове застосування Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною та ЄС в частині поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Одночасно завершив свою дію режим автономних торговельних преференцій ЄС для України, започаткований 3 квітня 2014 р., в рамках якого в односторонньому порядку українському експорту надавався доступ до ринку ЄС на

умовах поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. З 1 вересня 2017 року Угода про асоціацію між Україною та ЄС набрала чинності в повному обсязі. Український бізнес отримує стабільний та передбачуваний преференційний доступ до найбільшого ринку у світі, в якому мешкають понад 500 мільйонів споживачів. Важливо відзначити, що з 1 лютого 2018 року Україна набула повноправного членства в Регіональній конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження. Країни-учасниці цієї Конвенції можуть використовувати матеріали і сировину одна одної без втрати преференційного статусу походження.

Окрім політичної підтримки, ЄС також виділив фінансову підтримку Україні. Вона складається з 12,8 мільярдів євро, що підтримуватимуть процес реформ протягом наступних кількох років.

Від грудня 2014 року в Україні працює Консультативна місія ЄС з реформи сектору цивільної безпеки (EUAM).

11 червня 2017 року набув чинності режим безвізових подорожей громадян України, що є власниками біометричних паспортів. Це стало результатом виконання Україною вимог Плану дій з лібералізації візового режиму.

24 листопада 2016 року в Брюсселі Віце-Президент Європейської Комісії з питань енергетичного союзу Марош Шєвчович та Міністр енергетики та вугільної промисловості України Ігор Насалик підписали новий Меморандум про порозуміння щодо Стратегічного енергетичного партнерства між ЄС та Україною [2, ст. 106].

Європейський Союз також є найбільшим донором нового безпечного конфайнменту над зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобильської атомної електростанції, який встановлено в листопаді 2016 року.

ЄС й надалі готовий сприяти тристороннім переговорам між постачальниками газу із України та Російської Федерації щодо постачання газу до України та довготермінового транзиту до Європи.

16 липня 2014 року Європейська Рада надіслала запит до Європейського інвестиційного банку щодо призупинення процесу підписання нових операцій фінансування у Російській Федерації. Країни-члени ЄС координуватимуть свою позицію в Раді директорів Європейського банку реконструкції та розвитку для призупинення фінансування нових операцій. Реалізацію програм двостороннього та регіонального співробітництва між Росією та ЄС було значною мірою призупинено.

Зберігається діяльність проектів, що стосуються виключно прикордонного співробітництва та громадянського суспільства. Заходи,

спрямовані на замороження і повернення Україні привласнених бюджетних коштів. Заморожено активи 13 осіб, визнаних відповідальними за незаконне привласнення коштів українського бюджету або за зловживання службовим становищем, що несе збитки українському бюджету [4, с. 20].

Таким чином, подальша співпраця між Україною та ЄС дозволить вивести вітчизняну економіку на вищий щабель розвитку. Разом з цим, виникнення інноваційних засобів виробництва дозволить захистити вітчизняного товаровиробника. Україна ще може стати гідним конкурентом іншим державам у сфері міжнародної торгівлі.

На сьогоднішній день вже було проведено низку реформ та прийнято й змінено чималу кількість законодавчих актів в межах імплементації національного законодавства до вимог Європейського Союзу.

Прикладом цього є видача Кабінетом Міністрів України Розпорядження від 24 лютого 2016 р. № 228-р «Про схвалення Всеохоплюючої стратегії імплементації Глави IV (Санітарні та фітосанітарні заходи) Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони», яка містить детальний перелік погоджених заходів з систематичного нормативно-правового наближення українського законодавства, посилання на відповідне законодавство ЄС, а також фіксує запланований строк підготовки та строк впровадження відповідного заходу.

Розділ 1 Стратегії «Громадське здоров'я» включає заходи, пов'язані з питаннями визначення основних принципів та вимог до безпечності харчових продуктів та кормів; державного контролю у сфері СФЗ; маркування та інформації про харчові продукти. Окремий блок зазначеного розділу складають заходи, що застосовуються до продуктів тваринного походження, включаючи основні категорії продуктів тваринного походження для споживання людиною (м'ясо, продукти риболовства, молоко, яйця, харчові добавки, ароматизатори тощо) [1. ст. 51].

Розділ 2 Стратегії «Здоров'я тварин» включає заходи, що застосовуються до основних категорій живих тварин, заходи щодо хвороб тварин, ідентифікації та реєстрації тварин, побічних продуктів тваринного походження, кормових добавок та кормів, стандартів утримання та поводження з тваринами.

Розділ 3 Стратегії «Фітосанітарні заходи» охоплює заходи щодо рослин, продуктів рослинного походження та інших об'єктів

регулювання. Зокрема, заходи щодо здоров'я рослин, захисту прав на сорти рослин, добрив, насіння та посадкового матеріалу, контролю за ГМО [1. ст. 52].

Аналіз Стратегії свідчить, що вона включає до плану імплементації практично весь комплекс базового (горизонтального) та галузевого (вертикального) харчового законодавства ЄС та охоплює понад 200 нормативно-правових актів ЄС. Перелік цих актів дійсно вражає, починаючи з базового Регламенту № 178/2002, що визначає поняття та принципи всього харчового законодавства ЄС, Регламенту № 853/2004 про спеціальні гігієнічні правила для харчових продуктів тваринного походження та Регламенту № 854/2004 щодо норм офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для споживання людьми, включаючи Директиви щодо проблем здоров'я тварин і ветеринарних вимог, і завершуючи рішеннями Комісії з розміщення на ринку окремих видів генетично модифікованих продуктів.

Стратегія визначає строк імплементації кожного заходу в межах періоду з 2016 по 2021 рік. Вагома частина харчового законодавства ЄС має бути імплементована в українське законодавство вже протягом 2018 року [1. ст. 53].

Взагалі сектор торгівлі може похвалитися найкращими результатами і з точки зору адаптації законодавства, і запровадження нових норм у практику. Вимоги відповідних нормативно-правових актів ЄС до одиниць виміру, вимог для акредитації та ринкового нагляду, безпечності продукції, відповідальності за дефектну продукцію та системи маркетингу продукції були повністю імплементовані до національного законодавства.

Отже, триває робота із затвердження нових технічних регламентів і стандартів, а також підготовка до підписання АСАА (угод про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів) у трьох секторах – машин, низьковольтного обладнання та електромагнітної сумісності).

Література:

1. Березовська І. А., Зона вільної торгівлі з ЄС як рушій європеїзації українського законодавства. *Журнал Європейського та порівняльного права*. 2017. № 1. С. 51–53.

2. Єсімов С. С. Правове регулювання інформаційного забезпечення діяльності фіскальної служби в контексті європейської інтеграції. Л. Національного університету «Львівська політехніка», 2018. – 60 с.

3. Кулицький С Зовнішня торгівля України: стан, проблеми й перспективи [Електронний ресурс] / Є. Кулицький // Україна: події,

факти, коментарі. 2018. № 10. – Режим доступу : <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2018/ukr9.pdf>.

4. Осацька Ю. Є., Зінченко О. М. Міжнародна торгівля: сучасний стан та перспективи розвитку. *Молодий вчений*. 2016. Вип. 12.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-040-7-60>

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ТЛУМАЧЕННЯ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ СТАТТІ 20(2) МІЖНАРОДНОГО ПАКТУ ПРО ГРОМАДЯНСЬКІ ТА ПОЛІТИЧНІ ПРАВА

Коруц У. З.

*кандидат юридичних наук, доцент,
начальник відділу міжнародних зв'язків
Західноукраїнського національного університету
м. Тернопіль, Україна*

Об'єктом та метою міжнародного права в галузі прав людини часто розуміють захист індивідуальних та колективних прав людини та підтримку та просування ідеалів та цінностей демократичного суспільства. Цей акцент сприяв розвитку інтерпретації положень міжнародних документів про права людини з метою відображення розвитку суспільства з часом. У зв'язку з цим Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 1966 року (далі по тексту – МПГПП) та інші міжнародні та регіональні договори про права людини були описані як «живі інструменти», які слід тлумачити «з урахуванням сучасних умов», а не розглядати як договори з конкретними умовами, визначеними нормами, що панували на момент їх складання чи ратифікації.

У статті 20 МПГПП зазначено:

1. Будь-яка пропаганда війни повинна бути заборонена законом.
2. Будь-який виступ на користь національної, расової чи релігійної ненависті, що являє собою підбурювання до дискримінації, ворожнечі або насильства, повинен бути заборонений законом [1].

У свою чергу стаття 19 МПГПП рекомендує наступне визначення ключових термінів статті 20(2) та статті 4(а) Міжнародної Конвенції про ліквідацію расової дискримінації.